

Dyssegaardss- Kirken

Nummer 4 - 1. Oktober 1944 - 9. Aargang

**Dyssegaardskirken i Dyssegaardsskolen,
Dyssegaardsvej 26.**

Højmesse hver Søndag Kl. 10.
(Prædikantliste i Aviserne).

Familiegudstjeneste.

Sidste Søndag i hver Maaned Kl. 14. For Børn
og Forældre.

Frivilligt Drengesforbund.

Formand: Pastor Jacobsen.
Leder: Klokker Rudolf Hansen.

Menighedsmøder.

Kirkens Præster indbyder Menigheden til føl-
gende Møder i Efteraaret 1944:

Søndag den 24. September Kl. 20:

Provst *Sparsø*, Lillerød: „Menigheden som
Evangeliets Forkynder“.

Søndag den 29. Oktober Kl. 20:

Organist, mag. art. *Paul Hamburger*: „Menig-
heden som Gudstjenestens Udøver“.

Søndag den 26. November Kl. 20:

Sognepræst *Th. Leth*, Søborg: „Menigheden
som Hedningemissionens Redskab“.

Sognepræst **Hans Thyge Jacobsen**,
Dysebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl.
18—19 (Tirsdag ikke).

Kaldskapellan **Max W. Olsen**.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes
bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokker **Rudolf Hansen**,
Ellemosevej 115, Telf. GE 2875. Træffes hver Dag
(undt. Torsdag) Kl. 10—13, Fredag tillige Kl. 18—19.

Menighedssygepl. **Frk. E. Rønnekamp Holst**,
Bogehøj 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

Til

Sognets Beboere!

Med dette Nummer af Menighedsbladet træder
den Nyordning, som jeg omtalte sidste
Gang, i Kraft. Hidtil har jeg alene udgivet Bladet,
og p. G. a. manglende Penge ladet det sælge for
25 Øre. Saaledes er det selvsagt kun kommet en
mindre Kres af Sognets mange Beboere i Hænde.
Der har nu dannet sig et Udvalg af Lægmand her
i Sognet, som har lovet sammen med os Præster
at udgive Bladet med det for Øje, at det efter-
haanden skulde komme til *alle* Beboere. Der har
ogsaa meldt sig et anseligt Antal Bladuddelere
(ca. 50), saaat vi nok kan faa Bladet omdelt til
alle. Men de herskende Papirrestriktioner bevir-
ker, at vi forelobig kun kan faa 2000 Exemplarer;
og der skulde bruges 3700. Derfor maa vi indtil
videre indskrænke Uddelingen til en Del af Sog-
net. Men der kommer forhaabentligt snart bedre
Tider, saaat vi kan naa Maalet, at *alle* Beboere
kan faa Bladet tilstillet.

Vi beder nu om, at man vil tage vel imod vort
Blad, og, naar vi senere beder om en Skilling til
dets Omkostninger, saa ogsaa venligst hjælpe os
dermed.

Men allermest beder vi om, at man vil tage
imod den Indbydelse og Opfordring til aktiv Del-
tagelse i Menighedens Liv, som vi med vort Blad
tilsigter. Læg Mærke til Mødeprogrammerne —
baade det, som Præsterne ordner, og det, som
Lægmandsudvalget staar for. Giv Agt paa Guds-
tjenestelisterne! Kom og hjælp os at fylde vor
Kirke, saaat vi til sin Tid, naar vi skal rykke
over i en ny og smuk og „rigtig“ Kirke, kan være
en talstærk Flok, der vil være med til ogsaa her
paa vort Sted at levendegøre Kristi Menighed i

Lovsang til Gud for hans Naades store Værk.
Maatte saa ogsaa dette lille Blad medvirke til Guds Ære, til hans Menigheds Opbyggelse og vore Sjæles Frelse!

Hans Thyge Jacobsen.

Den religiøse Interesses Afmagt.

Der finder for Tiden en ret levende Diskussion Sted iblandt os om religiøse Emner. Denne Diskussion maa anses for et Gode, forsaavidt som den vidner om en levende religiøs Interesse i vor Tid. Ej heller kan den religiøse Interesse anses for andet end noget godt. Den er dog langt at foretrække for religiøs LigeGYLDIGHED. Den er dog langt værdigere for Mennesker end saa mange andre af Tidens Interesser.

Men det vil sikkert være gavnligt, om vor Tids religiøst interesserede Mennesker i Tide husker paa, hvorledes det gik de to religiøst interesserede Mennesker, om hvilke vi i Kirken hører paa 21. Søndag efter Trinitatis.

Den ene var en kongelig Embedsmand, som paa sin Henvendelse til Jesus om Hjælp i sin Afmagt overfor Døden fik et Svar, som maa betyde, at en religiøs Diskussion tidligere har fundet Sted ham og Jesus imellem, og som med et Slag gør ham klar over, at *al* hans religiøse Interesse er afmægtig, saasnart det drejer sig om hans personlige, virkelige Skæbne i Liv og Død. — „Herre! kom, før mit Barn dør!“ Altsaa: ham hjalp ikke længere den religiøse Diskussion; ham bød hans religiøse Interesse ingen Tilflugt. — Nu var det Alvor og Virkelighed! Derfor: Alene en *ubetinget* Henflyen til Guds Kræfter er der Mening og Frelse i.

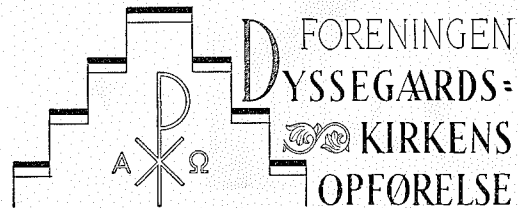
Den anden var en Skøge, som ved Byens Brønd havde ført en religiøs Diskussion med Jesus. Den religiøse Interesse, ud af hvilken hun diskuterede, var den for hendes Tid og Sted almindelige: „Vore Fædre har tilbedet dette Bjerg, men I siger, at i Jerusalem er Stedet, hvor man bør tilbede.“

Men hvad var det hun forkyndte, da hun kom tilbage til Byen? Var det et Budskab om et Møde med en sjældent religiøst interesseret Mand, som havde bidraget overordentligt til Tidens religiøse Diskussion? Nej, dette alene havde hun at melde: „Han har sagt mig alt, hvad jeg har gjort!“ Det samme igen. Stillet overfor hendes personlige, virkelige Skæbne i Skyld og under Dom svinder for hende den religiøse Interesse afmægtig bort som Dug for Solen. Kun een Ting er der Mening i, kun een Ting er der Frelse i: den ubetingede Henflyen til Guds Naade.

Maatte i Tide vore Dages religiøst interessere-

de Mennesker under deres saa ivrige religiøse Diskussion opdage og aldrig glemme, at paa den Dag, da det er Alvor, er der for Syndens og Dødens Mennesker kun een eneste Mulighed: den ubetingede Tro til Guds Ord, *fordi* — og der er ej heller nogen Begrundelse — *fordi* det er Guds Ord.

Hans Thyge Jacobsen.

I Sommerens Løb er indgaaet en god og glædelig Del af de Girokort, som vi udsendte til samtlige Sognets Beboere med en Redegørelse for, at der ingen Folkefest og Bazar kunde blive i Aar. Mange har benyttet Lejligheden til paa denne Maade at fremsende deres „Bazarbidrag“. Endnu indgaar der nu og da en Blanket, saaat Regnskabet ikke er afsluttet; men der er indkommet ca. 1600 Kr. Og selvom Bazaren plejer at indbringe det dobbelte, blev der jo alligevel en smuk Sum, som vil pynte paa Aarsregnskabet.

Dette faar vi jo nu snart at se, idet vi efter Foreningens Vedtægter skal afholde den aarlige Generalforsamling i November.

Vi har berammet den til Afholdelse i Forbindelse med Menighedsrådet Søndag d. 26. November. Naar vi begynder Kl. 19,30, kan vi godt naa begge Dele, og saaledes imødekommer vi det Ønske, som kom frem paa sidste Aars Generalforsamling, om en Taler til ligesom at give lidt mere Indhold i Mødet end det rent vedtægtsmæssige. Det er da vort Haab, at mange vil komme til Stede i Aar og vidne om, at Interessen for vor nye Kirke er usvækket trods alle Tidens Hindringer.

Medlemstallet.

Indmeldte Medlemmer: 1073 (sidst 1070).

Tegnet Aarskontingent: Kr. 5320 (sidst Kr. 5309).

Kontingentgennemsnit: Kr. 4,98 (sidst Kr. 4,99).

Medlemsliste.

Fortsat.

Maskinmester C. Dickmeiss, Stendyssevej 6.
Fru A. Dickmeiss, smst. Kirsten Kreutzmann Lund,
Søborg Hovedgade 22.

Særlige Gaver.

(Indgaaet til Pastor Jacobsen.)

Fru S. v. Frk. Holst Kr. 13. Tømt Kirkesparebosse: Fabrikant Müller Kr. 6,98.

Kilden til Fred.

Meget har i denne Tid tabt sin Tilløkkelse. Mange gaar i Biografen. Men det hele virker fladt og ligeegyldigt paa Baggrund af Tidens Alvor. Man prøver at læse en Bog, men har svært ved at samle sig om Indholdet. Det er nemlig noget helt andet, som optager Tankerne. Man drager ud i Naturen, men selv om Naturens Underer fuldbyrdes for ens Blik, kan man maaske ikke altid glæde sig umiddelbart derved. Der er ikke noget ved det hele.

Men gaa i Kirke. Det er der nemlig noget ved. Kirkens Ord er altid aktuelle. Fra den hellige Skrift gennem de gamle Ritualer og i Daau og Nadver møder vi Evighedsordet, saa vi faar den nuværende Situation at se fra oven og møder Guds vidunderlige Tilbud om Naade, Hjælp og Frelse. Netop i en svær Tid bliver Ordene rigere og lyser med stærkere Glans. Og gennem vore dejlige Salmer kan vi finde Udtryk for, hvad der rører sig dybest i vort Sind, og opløfte vore Hjerter til Gud i Bøn og Tro.

Nu er det Tid at finde tilbage til Kirkehusene, og som vore Fædre øse af de evige Livskilder, som rinder der.

Gud greb ind.

Jeg kom en Dag ind til nogle Mennesker, der sad og talte sammen; men da jeg viste mig, var der en af dem, der kom med en Bemærkning om troende Mennesker. Jeg kom saa i Samtale med dem, og i Talens Løb var der een, der spurgte, om jeg troede, der er en Gud til. Jeg maatte jo bekende, at det troede jeg fuldt og fast, det havde jeg saa mange Beviser for i mit Trosliv. Men saa var der een af mine gode Venner, der sagde: „Mon, mon?“ Jeg prøvede at tale med ham, men han sagde kun dette: „Mon?“ og saa rejste han sig og gik ud ad Døren; men da han havde lukket Døren, aabnede han den igen og sagde: „Mon?“ Og saa gik han. Denne Samtale gjorde et dybt Indtryk paa mig; men endnu dybere Indtryk gjorde det paa mig, da det første, jeg hørte næste Morgen, var, at denne Ven, der udtalte sit „Mon?“ om Natten var død af et Hjerteslag. Jeg forstod nu saa alvorligt, at han hurtigt havde faaet sit „Mon“ besvaret af Gud selv. B.

Livet er i Jesus.

Der var en Mor, der skrev til en Sømandspræst om sin Dreng, der var faldet over Bord fra et Skib i Nordøen. Hun fortalte om Sønnens aandelige Liv og Stilling, men samtidig om den Sorg, som denne Meddelelse havde bragt hende rent menneskeligt. Brevet sluttede med disse Linier: „Vel er det smertefuldt for en Mor at vide, at hendes Søn ligger paa Havets Bund, men pris-være Gud: han gik jo hjem til sin Frelser.“

Noget herligere Eftermæle kan et Menneske vist ikke faa. Der kan siges meget kønt om os: at vi er rare og venlige og har de bedste Forsætter i vort Liv; men disse gode menneskelige Egen-skaber er ikke tilstrækkelige til at give os Vid-

nesbyrdet efter Døden: Han eller hun gik hjem til sin Frelser. Det frelser ikke.

Hvis der er et Menneske, der læser dette, og som bygger sit Liv paa menneskelige Værdier, saa vil jeg gerne med Apostlen Johannes sige: Det er kun Jesus-Livet, der kaldes Liv. Det Liv, som Jesus kan skabe i et egenkærligt og selvvisk Hjerte.

Hvor er det dejligt at kunne tale med et Menneske paa Tomandsshaand om de Ting, der hører Guds Rige til, hvad enten det er om Bord i et Skib, ved en Sygeseng eller i en Stue. Men det allerdejlige er nu, naar et Menneske tager Beslutningen: Nu vil jeg følge Jesus efter. Mange Samtaler drejer sig om Vejr og Vind, de bedste om Jesus.

Jeg vil gøre den lille Sangs Ord til mine: Lev for Jesus, det er Livet, intet bedre Liv jeg ved. Dermed være ikke sagt, at mit eget Liv er fuldkomment, det være langt fra. Ogsaa jeg kender til Fald baade i Tanke, Ord og Gerning; men jeg kender ogsaa til det underfulde, at Gud kan tage et syndigt Menneske ved Haand og føre det gennem Fristelserne til Sejr.

Kun i Jesus findes Livet. Prøv ikke paa at danne din egen Mening om Jesus. Men lad Jesus danne dit Hjerte.

Fr. Vilh. Eilschou-Holm.

Hvordan skal jeg blive en Kristen?

Saadan spørger mange, som har set Livets Tomhed, og som længes efter Fred i deres urolige, forpinte Sind. Maa jeg svare med en lille Historie.

Det hændte en Aften, at to Mænd sad og talte sammen i den enes Hjem. Saa rejste Husfaderen sig og gik ud i Køkkenet, her lukkede han Kældertemmen op og gik ned for at hente noget.

Medens han var dernede, kom Husets femaarige Søn ud i Køkkenet. Han fik Øje paa den aabne Lem, blev nysgerrig efter at se, hvad det var. Da han havde staaet en Stund og kigget ned i det mørke Hul, raabte han: „Far, er du der nede?“ — „Ja,“ lød det som Svar. — „Ja, men jeg kan jo ikke se dig.“ — „Jamen jeg er her alligevel.“ — „Far, vil du gribe mig, hvis jeg hopper ned til dig?“ — „Ja, min Dreng. Spring, saa skal jeg ta'e dig.“ — Saa lukkede den lille Øjnene, bøjede sig forover og sprang.

At blive en Kristen, er at vove Troens Spring over i Gud. Vi kan ikke se ham, men i hans hellige Ord, Biblen, siger han, jeg er der. Spring ud paa mit Ord, saa tager jeg dig. De, der vovede det, oplevede: Gud greb os. De oplevede at se Gud, at leve i Gud. De fandt Glædens evige Kilder.

Tør du tage Gud paa Ordet, tør du?

Ved du, hvad Synd er? Det er Vantro! Det er dette ikke at tro Gud, det er ikke at tro Ham, hvis Hjerte brast i Døden for dig.

C. V. C.

Hvorfor skjuler Gud sig?

Det er Gang paa Gang, man i disse Tider møder dette Spørgsmaal hos Mennesker: Hvorfor skjuler Gud sig? Hvorfor træder Gud ikke aabenlyst frem for Mennesker og sætter en Stopper for dette Ragnarok? Sover Gud, eller er Han i det hele taget slet ikke til — der har da aldrig været saa megen Grund til, at Han skulde aabenbare sig, som netop nu!

Der er endogsaa dem, der mener, at hvis Gud vil træde aabenlyst frem paa Verdens-Arenaen just nu, saa alle og enhver kunde se Ham, vilde Folk omvende sig til Ham i Sæk og Aske, tilbede Ham og smede Vaabnene om til Hakker og Kirkeklokker.

Ja — mon de vilde? Der er ikke Tvivl om, at Mennesker i saa Tilfælde vilde falde Ham til Fode — Overmagten maa man jo bøje sig for — men deres Knæfald vilde jo saa kun være dikteret af Angst og Rædsel for Overmagten; sluttede Mennesker Fred med Gud, vilde det være en Fred, der var dem paatvunget — og den Slags „Fred“ er der nu een Gang ikke meget ved. Hvor en Nation maa slutte en saadan Fred, gaar man alligevel bagefter og slaar Knips med Fingrene i Lommen og tænker: Vi har sluttet Fred — ja, vel — men vent I bare til den Dag kommer, da vi bliver stærke nok til at ryste Aaget af os!

Men Gud ønsker ikke et Folk, der skal følge Ham og tjene Ham paa Grund af Frygt eller Rædsel for Overmagten — Gud ønsker kun et Folk, der vil tjene Ham, fordi det har set hans Kærlighed. Derfor sendte Gud os sin enbaarne Søn — han gik ind under vor Forbandelse og afvendte Guds Vrede, saa vi fik en naadig Gud, en Gud, der ser paa os med idel Kærlighed paa Grund af Jesu Christi fuldbragte Værk paa Golgatha. Selvfølgelig havde det været „flottre“ og nemmere for Gud at gaa Almagts triumferende Vej — men Gud valgte Offerets og Lidelsens trange Vej; Han gav det bedste, Han ejede, sin enbaarne Søn; derpaa kan vi netop se Kærlighedens Storhed og Ægthed. Storre Kærlighed har ingen end den, der sætter Livet til for sine Venner! Og nu er Kristendom ikke dette: Vi følger Ham, for Han har jo Magten — men derimod dette: Vi følger Ham, for Han har elsket os og ofret alt for os!

Og derfor fører Gud nu sin Magt i det skjulte — Han er en Gud, der skjuler sig. Hvert Øjeblik triumferer det onde i Verden og tror, at det nu har vundet den endelige Sejr — men „Han, som bor i Himlene, ler; Herren spotter Menneskenes Børn — jeg har dog indsat min Konge!“ Saa faar Verden i Vantro storme løs paa Herren, de, der elsker Ham, fordi Han elskede først, tyer bare længere ind i Guds Favn og lærer at synge med Hjertet:

Gud slunrer ej,
han vogter vel
dig og sit ganske Israel!

Djævelen har sat saa meget i Scene i denne Verden — og han har tilsyneladende altid Succes i Starten — alting lykkes for ham. Men i det eneste rigtige Øjeblik griber Gud ind med sin Almagtshaand og drejer det hele saadan, at alting kommer til at tjene til Guds Riges Fremme og kommer til at tjene dem til Gode, som elsker Gud.

Det skal blive opbyggeligt engang, om man lever saa længe, at faa Lov til at staa og se tilbage over de Tider, vi nu gennemlever, og kunne se, hvor Guds Almagtshaand i det skjulte greb ind og vendte det hele til at tjene Guds evige Planer.

Kære Læser! Har du faaet Øjnene aabnet for Guds Kærlighed? Guds Kærlighed er ikke et eller andet taaget Begreb, men en Person — den er JESUS CHRISTUS! Det er sandt, at meget ondt gaar i Svang iblandt os i vort Land og Folk og ude omkring i Verden — men Haanden paa Hjertet: Ser du ikke meget af alt dette i mindre Maalestok inde i dit eget Hjerte? Du klager over, at Gud ikke griber ind over for det onde ude i Verden — men husker du, hvor ofte Gud har prøvet at gribe ind over for det onde i dit Liv og dit Hjerte? Hvad gjorde du ved det — lod du Gud lyse op og rense ud — lod du dig føre hen til Jesu Christi Kors med al din Synd og Daarlighed, hen til at se den Guds Kærlighed, som tilgiver den Synd, der bekendes og angres?

Brug disse onde Dage til at lade Gud gribe ind i dit Liv — saa faar du en Velsignelse midt i de onde Dage — og saa faar du Visdom til at forstaa, at Gud er en Gud, der skjuler sig.

Ejnar Fledelius.

M Ø D E R

Torsdag den 5. Oktbr. Kl. 20: Pastor Børge Andersen, Kapernaumskirken.

Torsdag den 2. Novbr. Kl. 20: Pastor Fredbo-Nielsen, Adventskirken.

Søndag den 3. Decbr. Kl. 10: Sognepræst Nygaard Andersen, Sct. Jacobs Kirke.

B I B E L - K R E D S E

Torsdag den 19. Oktbr. Kl. 20 hos Fabrikant Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298. Indleder: By-missionær Chr. Jensen. (Fællesmøde for begge Kredse.)

Torsdag den 17. Novbr. Kl. 20 hos Pensionist Dickmeiss, Stendyssevej 6. Indleder: Pastor Dickmeiss, Diakonissestiftelsen.

Torsdag den 17. Novbr. Kl. 20 hos Tømremester Wollers, Sønderdalen 5 A. Indleder: Bymissionær Chr. Jensen.

Udvalget.